

3. Ильин В. И. Социальное неравенство. Москва: Институт социологии, 2000. 280 с.
4. Ильин И. П. Постструктурализм. Деконструктивизм. Постмодернизм. Москва: Интрада, 1996. 256 с.
5. Хорольский В. В. Зарубежная публицистика в эпоху Постмодерна: Проблемы анализа медийных дискурсов. Воронеж: Кварта, 2012. 146 с.
6. Шкулев В. М. Журнал в его традиционном формате остается на бумаге. Медиатренды. 2010. № 10 (15). С. 4.
7. Lyotard J.-F. Answering question: What is postmodernism. Innovation/Renovation: New perspectives on the humanities. Madison, 1983. P. 334–335.

Скловський Ігор Зіновійович – доктор філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»

Аксьонова Віра Ігорвна – доктор філософських наук, доцент кафедри професійної педагогіки та соціально-гуманітарних наук Льотної академії Національного авіаційного університету

СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ СКЛАДНИК ГУМАНІСТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МОЛОДІ

*«Всі науки необхідніші за філософію,
але немає жодної, кращої за неї»
(Аристотель)*

Бурхливий розвиток соціокультурологічних інтенцій в останні десятиріччя спричиняє нагальну потребу систематизації соціально-філософських компетенцій та визначення відповідних методологічних принципів, як покращення базового диференційно-поняттєвого сенсу буття. Поряд з розв'язанням цілої низки самостійних завдань з природничих наук та відповідного громадського дорослішання молоді, філософія освітоцентризму має постати і як необхідний елемент підготовки фахівців з гуманітарних наук, інженерно-технічних, але в контексті деяких інтенцій гуманістичних спеціалізацій. Тим паче, що цілісний розгляд філософії культури стає неможливим без елементів діалектико-метафізичного аналізу реальних предметно-емпіричних практик, що охоплюють усі сфери техногенної цивілізації. Разом з тим, певні дослідження у цьому напрямку здійснили такі вчені, як Є.Бистрицький, Є.Борінштейн, І.Бичко, М.Кисельов, В.Крисаченко, С.Кримський, М.Попович, А.Колодний, Л.Філіпович. Виходячи із вимог освітоцентризму, найактуальнішим ми бачимо постнекласичне дослідження соціокультурної парадигми складової філософії як гуманістичної надійності

молоді, виявлення її взаємозалежності із старшим поколінням, за екстремальних умов тощо.

На основі досвіду гуманізації навчання в сучасній Україні розглянуто соціально-культурологічні аспекти патріотичної, професійної та корпоративної культури молодого фахівця та організаційної культури філософа-наставника. Філософський аналіз існуючої практики гуманістичної підготовки яскраво засвідчує про життєву актуальність узагальнення практичних досягнень «школи професора Є.Р.Борінштейна», зокрема в діяльності видатних науковців на півдні України (З.Атаманюк, В.Ворников, О.Стовпець та ін.). Досвід методологічних принципів, перевірний часом і в обсязі сучасних навантажень на кафедрах філософії та соціально-гуманітарних дисциплін дає можливості досягти заданого рівня надійності, а також набути необхідних знань, навичок та вмінь. Оскільки сучасні філософи творчо підходять до осмислення спадку зарубіжних (Я.Корчак, З.Фрейд, К.Юнг) та вітчизняних мислителів-педагогів (К.Ушинський, А.Макаренко, В.Сухомлинський). Проблема соціально-філософського аналізу полягає в тому, щоб уже в період початкової гуманістичної підготовки кардинально відмовитися від вульгарно-соціологічного погляду на молодь чи на представника льотної справи (примітивного уявлення про нього як нібито водія, звичайного керівника транспортного засобу), що просто через повітря перевозить вантажі та пасажирів з одного пункту в інший.

В такому розумінні вкрай актуальним та необхідним стає філософське осмислення становлення соціокультурної складової підготовки авіафахівця, спрямоване не лише на розкриття змісту та принципів його діяльності за умов, часто - густо прогнозуємо небезпечних у повітрі, а й на допомогу курсантові вищого льотного закладу у визначенні світоглядних орієнтирів, ціннісних настанов, які відіграють значну роль в онтологізації його особистісного буття та загальнокультурній самоідентифікації.

Ефективність навчально-виховного дискурсу філософії освіти залежить від того, наскільки засвоєння теоретичного матеріалу викликає громадянське відлуння в душі молодого фахівця. Сучасна освіта, наприклад, дедалі частіше демонструє філософський потенціал наставників-вихователів, які нерідко прагнуть у цікавій формі розповісти про актуальні громадські питання, що турбують молодого спеціаліста, в тому числі забезпечують можливість відмови від швидкого та вульгарно-соціологічного формування практичних умінь та навичок, використовуючи так зване «індуктивне-діалектичне мислення».

Цільовою ж настановою філософії гуманізації під час підготовки фахівців мають стати передусім суб'єктивізація навчально-виховної та громадянської діяльності. Тільки філософеми гуманізму дають молоді змогу узгодження власних інтересів з вимогами загальнолюдської етики, гармонізації свого духовно-морального світу на засадах співпраці з наставником - вихователем на партнерських засадах у моделі: «викладач - курсант - пілот (диспетчер)». Формування філософських якостей майбутнього фахівця вимагає, по-перше, серйозного аналізу сучасної структури громадянської освіти, по-друге, вибору оптимальної стратегії розвитку філософської освіти в Україні, по-третє,

здійснення глибоких реформ у системі професіоналізації освіти на засадах перманентної філософської гуманітаризації як складової професійної культури молоді.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аксьонова В.І., Скловська О.І. Філософія. Змістовий модуль 1. Тема 4. Онтологія. Філософське розуміння світу. Діалектика – загальна теорія розвитку. Навчально-методичний посібник до колоквиумів, семінарів, конференцій, круглих столів, диспутів, дискусій та організації самостійної роботи з вивчення курсу студентами та курсантами всіх форм та напрямків навчання. Кіровоград: ДЛАУ, Кропивницький: ЛА НАУ, 2018. 38 с.

2. Аксьонова В.І. Філософія. Філософія освіти. Становлення професійної комунікативної культури авіафахівців в контексті сучасного філософського дискурсу. Практикум для курсантів, аспірантів усіх форм навчання та спеціальностей. Навчально-методичний посібник. Ч. 2. Кіровоград: КЛА НАУ, 2014. 112 с.

3. Аксьонова В.І., Скловський І.З.). Філософія. Підручник /за ред. доктора філософських наук, професора Є.Р. Борінштейна. Розділ III Філософські досягнення людства; 3.5. Філософія громадянського суспільства. Одеса: Університет Ушинського, 2021. С. 186-218.

4. Атаманюк З.М. Соціально-філософські концепції української національної еліти: дисертація канд. філос. наук: 09.00.03. Південноукраїнський держ. педагогічний ун-т (м. Одеса) ім. К.Д.Ушинського. Одеса, 2003. 155 с.

5. Борінштейн Е.Р. Самореалізація личности в трансформирующемся украинском обществе. Перспективы. 2005. № 3. С 102-107.

Суша Катерина Ярославівна – студентка II року навчання ОПП Початкова освіта (мова і література (англійська)) за першим (бакалаврським) рівнем факультету початкового навчання ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»,

Науковий керівник – **Самчук Лариса Сергіївна** – кандидат філософських наук, викладач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д.Ушинського».

РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Усі ми, будучи маленькими або ж дорослими, – мислимо. Цей процес є складовою життя кожного з нас. Навичка логічно мислити потрібна дітям у будь-якій сфері життя, і тому її починають розвивати ще змалку, а особливо – у